

Chân dung họa sỹ Đỗ Ngọc Dũng (ảnh chụp năm 1985)

ĐỖ NGỌC DŨNG NGƯỜI NGHỆ SĨ TÀI HOA VÀ TÂM HUYẾT

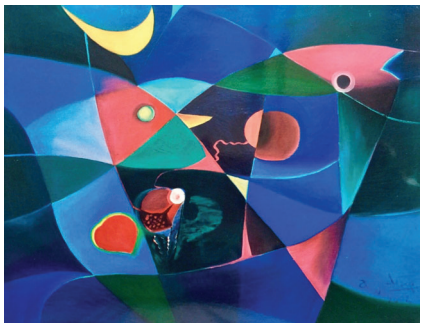
Nhà thơ NGUYỄN HÙNG HẢI

Đỗ Ngọc Dũng là một họa sỹ tài hoa, ông nổi tiếng từ khi còn rất trẻ. Tôi biết và quen thân ông từ những năm đầu thập kỷ 80 của thế kỷ trước. Là người có năng khiếu, có tư duy mới lạ về nghệ thuật ông được thầy cô và bạn bè chú ý ngay từ khi còn là học sinh Trường Văn hóa Nghệ thuật Vinh Phủ.

Ra trường, với kết quả điểm tin cao ông được Ty Văn hóa Thông tin Vinh Phủ nhận về công tác, ông đã nổi lên như một gương mặt trẻ đầy hứa hẹn của mỹ thuật miền đất Tố cội nguồn dân tộc ngày từ khi đó.

Từ về các bài sách, minh họa rồi hàng loạt tranh có động của ông không chỉ kịp thời tuyên truyền cổ vũ cho các nhiệm vụ chính trị ở địa phương, mà đã được đăng báo, triển lãm ở một số tỉnh thành trong cả nước, trong đó đặc biệt có những bức tranh đã được triển lãm và nhận giải thưởng cao tại một số cuộc thi và triển lãm tranh quốc tế về chủ đề chống chiến tranh hạt nhân tổ chức tại Liên Xô, Tiệp Khắc từ những năm 1984. Tôi còn nhớ bức tranh có động gây ấn tượng của ông về một đứa trẻ trong bào thai, trong tình thế đối cảnh chìm bô cấu bao bọc tạo thành hình trái tim, đề gây chú bom hạt nhân. Phải chăng tác giả muốn nhắc nhở, muốn cảnh báo về hậu quả của bom hạt nhân mà Mỹ đã thả xuống 2 thành phố của Nhật Bản (Nagasaki và Hiroshima), hậu quả còn mãi tới các thế hệ sau này bởi sinh ra những đứa trẻ dị dạng.

Từ về tranh có động, panô, áp phích, quảng cáo, tuyên truyền ở Ty Văn hóa, thông tin. Với tình yêu nghệ thuật mãnh liệt ông phải đến gặp cả Bí thư Tỉnh ủy lúc đó là ông Lê Huy Ngọc, để mong được ông Bí thư ủng hộ cho chuyến sang Hội Văn học Nghệ thuật tỉnh (VHNT). Với hy vọng có điều kiện tiếp xúc với các văn nghệ sỹ tên tuổi và để được làm nghệ thuật dịch thực. Bởi lúc đó Ty Văn hóa, Thông tin giữ người không muốn cho ông chuyển. Được chuyển về Hội ông nhanh chóng thu lượm kiến thức, học hỏi từ các bậc thầy, các đàn anh đi trước, rồi bắt đầu chuyển sang sáng tác tranh sơn dầu với những bố

"Quy luật sinh tồn" - Sơn dầu 100 x 80

lượt sinh tồn của tạo hóa. Trong số các tác phẩm của ông chủ đề này có thể hiện ở tác phẩm "Quy luật sinh tồn" nhắc con có lớn nuốt những con cá bé, nhíp sống biển cá... Hay ở một bức khác có tên: "Tiếng than của đại ngàn" trong gam màu vàng trắng, ông diễn tả những thân cây, dây leo của rừng già nguyên sinh bị chặt phá, chúng như có phép màu đan xen vào nhau, tạo nên hình hài như một con thú đang gào thét trước sự hủy diệt môi trường sống.

Đỗ Ngọc Dũng là con người sinh ra để làm nghệ thuật và hội họa, là những gì ông yêu nhất, và nó cũng thực về ông, như không có tranh anh và có tranh anh mới là anh. Ông được cử làm giám đốc của công nhân và có tranh anh mới là anh. Ông được cử làm giám đốc của công nhân và có tranh anh mới là anh. Ông được cử làm giám đốc của công nhân và có tranh anh mới là anh.

Trong hàng trăm bức tranh sơn dầu, ông về vẽ quê hương đất Tố Vua Hùng, dù các chú đề, cả những tranh về cơ trung du thật quyến rũ. Có những bức đã trở thành biểu tượng, gần gũi không gian văn hóa Hùng Vương mang nhiều yếu tố tâm linh; rất truyền thống nhưng cũng rất hiện đại thể hiện qua các tác phẩm: "Nét xưa" (Tác phẩm hiện lưu giữ tại Bảo tàng Mỹ thuật Việt Nam). "Ám vang trống đồng", "Nhịp trống đồng"... Xuất phát từ một quan điểm nghệ thuật là trong cái thực có cái ảo và trong cái ảo luôn có cái thực, trong cái truyền thống có cái hiện đại và ngược lại.

Làm nghệ thuật là phải biết tước đi những phần thừa. Đỗ Ngọc Dũng không là điều đó và ông đã về bằng cả cảm xúc và lý trí, về bằng niềm tâm huyết và cả tâm lòng rộng lượng, sự chất lọc, lực bỏ cái thừa.

Ông không bị khuôn phép trong bất cứ một trường phái nghệ thuật nào. Xem tranh ông, báo là tả thực không sai, mà nói là siêu thực cũng vẫn đúng, ông chính là họa sỹ đa phong cách như một số họa sỹ đang nhận xét. Tranh ông luôn có sự kết hợp hài hòa giữa truyền thống và hiện đại, đặc biệt ở đường nét. Có lúc xem ra rất chần chờ, mộc mạc và bình dị như thơ Nguyễn Bình. Nhưng làm khi lại thấy lang tữ, "nổi loạn" như Hồ Xuân Hương và "lãng mạn" "điên điên" như Hàn Mặc Tử.

Nhân xét và đánh giá rạch ròi về tranh của ông là rất khó, bởi ông là con người của hội nhập, của kinh ban thể thế nhưng lại gần bó cả đời ở nơi chôn rau cắt rốn, là mảnh đất cội nguồn.

Cố họa sỹ Hoàng Hữu từng nổi tiếng về bia sách một thời, chỉ bắt từ với thời gian khi có bài thơ "Hai nửa vầng trăng". Đỗ Ngọc Dũng thì ngược lại, ông là tác giả của 2 cuốn sách cả ngoài trang in, hàng trăm bài ghi chép, bút ký giới thiệu tranh trên các Báo chí trung ương, địa phương. Còn nói đến hội họa ở Vinh Phủ trước đây, và Phú Thọ bây giờ, là người ta nghĩ ngay đến, nhắc ngay đến họa sỹ Đỗ Ngọc Dũng. Bên cạnh thành tựu hội họa, ông cũng là một họa sỹ về bia nổi tiếng với hàng trăm bia sách đẹp cho các tác gia. Đặc biệt gần đây mới dịp tết ông luôn bận rộn vì là địa chỉ tin cậy của nhiều cơ quan Báo chí Trung ương và các tỉnh thành trong cả nước đặt về bia bảo vệ, đặt bia viết...

Ông đã xác lập được căn cước cho tranh cũng như các bài sách, báo của mình, phong cách của mình. Tác phẩm của ông được triển lãm, giới thiệu từ rất sớm, có thể nói là chưa một vài năm ra trường công tác. Biệt lập vài năm đại cũng là sự trưởng thành của ông. Do vậy ông không hề há bất cứ việc gì để có tiền mua vật liệu về tranh trong những ngày gian khổ của thời bao cấp. Bây giờ vào những lúc vui ông vẫn thường kể lại với bạn bè, từ lúc mới lấy vợ, ông đã từng cùng với Quang Thái, Nguyễn Tham Thiện Kế, Ngô Kim Đình... về Sao có cả Trịnh Hoài Đức, Tuấn râu đỏ và Hoàng Tử Dung nữa, lần lộn khắp đó đây, về tranh quảng cáo, trang trí hội trường về buôn bán tượng, thậm chí cả giấy lộn... để kiếm sống. Trước đó, khi là học sinh trường Văn hóa Nghệ thuật, hoàn cảnh gia đình nghèo khó ông cũng phải kiếm sống để có ăn, lo mặc quần áo, lo mua quần áo, lo mua quần áo, lo mua quần áo.

Những ngày cơ hàn đó cho ông nghị lực vượt khó, cái khôn ngoan đến khó ai học nổi về sự nắm bắt thị hiếu, thị trường, về "thời tiết" chính trị. Giữa trăm thứ cần chọn lựa, ông đã chọn làm kinh tế trước khi chuyển tâm, dần dần hoàn toàn vào nghệ thuật.

Số phận đã mỉm cười với ông, vì chỉ sau một thời gian, cả nước bước vào thời kỳ đổi mới, ông đã là một trong những họa sỹ có thu nhập từ tranh, và tranh ông bán được, các họa sỹ đồng nghiệp càng nhiều. Ông trở nên sang trọng khi mà nhỏ có tài năng, ông về cơ như chơi mà lại thành, mà có thương hiệu được nhiều nơi mời gọi, đặt hàng. Vì là con người khéo léo trong ông xử, có tố chất làm lãnh đạo nên ông được cấp trên tin tưởng, anh em văn nghệ sỹ tín nhiệm. Làm Chủ tịch Hội Liên hiệp VHNT tỉnh Phú Thọ đến nhiệm kỳ thứ 3 (13 năm 3 tháng), là Ủy viên Đoàn Chủ tịch Liên hiệp các Hội VHNT Việt Nam gần 2 nhiệm kỳ. Thi lại vinh dự được tiếp tục làm Giám đốc Sở Ngoại vụ. Hiếm có người nào có được bước đi như ông. Thuận lợi ấy không phải ngẫu nhiên mà có được. Ông về tranh cũng như làm quản lý đều rất nghiêm túc và linh hoạt, tận tâm, tận lực và có nhiều sáng kiến được anh em mến phục, cấp trên tin tưởng, giới đến để ở Phú Thọ bây giờ tìm được một người làm Chủ tịch Hội VHNT như ông, thật không dễ chút nào? Những sáng kiến, những chủ trương chính sách. Để án phát triển lâu dài cho Hội và cả Tập chí, để xuất sắc ra giải thưởng hàng năm động viên kịp thời các văn nghệ sỹ... cũng

được từ thời ông. Hàng loạt các bộ tuyển tập về thể, các ấn phẩm được ra đời cho tất cả các chuyên ngành. Chủ ý và tạo điều kiện cho tất cả các chuyên ngành hoạt động. Hàng năm ông còn dành một khoản kinh phí đầu tư chiều sâu cho những văn nghệ sỹ có uy tín, năng lực sáng tác để sáng tạo tác phẩm chất lượng cao. Cũng chính ông xin tinh bố trí kinh phí hỗ trợ hàng năm cho các chi hội chuyên ngành TW tại tỉnh có tham điều kiện để hoạt động... Chính ông đã khẳng định được thành tích cho Hội với tấm Huân chương Lao động hạng Ba, rồi hạng Nhì; tổ chức các lễ kỷ niệm thành lập Hội và những năm chân hoành trang, trong không khí hân hoan của văn nghệ sỹ đất Tố và khách mời... Cũng chính ông phối hợp với Nhà văn Lê Lưu - Giám đốc Trung tâm Văn hóa doanh nhân, vận động quyền góp thiết kế và xây dựng Nhà lưu niệm, Nhà thờ Phạm Tiến Duật. Rồi thiết kế, cùng gia đình nhà thơ Hoàng Hữu xây dựng bia mộ nhà thơ Hoàng Hữu khhang trang; nghĩa cử cao đẹp như con mã... Còn rất nhiều điều đáng nói nữa. Nói điều này là không quá, khi ai ai cũng phải thừa nhận Đỗ Ngọc Dũng đã để lại cho văn nghệ Phú Thọ, không chỉ có số vật chất một mặt trợ sự Hội về thể, một bộ máy cần bộ vững vàng, ổn

định mà cả những chủ trương chính sách có tính tiên lược lâu dài cho Hội được cấp trên phê duyệt, mà cả cái tinh của người đứng đầu Hội với hội viên.

Dù bận làm công tác quản lý nhưng ông luôn biết tranh thủ những lúc rảnh để về, ông về trong eo hẹp thời gian, trốn khách vắng lại, có lúc gần như quên cả vợ con trong những ngày nghỉ cuối tuần. Và những bức tranh đã không phụ công người. Ban bè đồng nghiệp trong cả nước tìm đến ông, trao đổi với ông, với Hội về nghệ nghiệp, ông càng có thêm điều kiện để giao lưu, với Phú Thọ tác phẩm của ông, của các hội viên Thủ với mọi miền đất nước.

Không chỉ tài trong sáng tác, ông còn rất giỏi trong công tác quản lý, biết tranh thủ cấp trên, các mạnh trường quan, xây dựng và phát triển phong trào. Đặc biệt, ông rất chăm lo tới công tác phát hiện và bồi dưỡng những cây bút trẻ. Hàng năm ông vẫn thường phối hợp với các huyện, thị, trường học. Đặc biệt là trường THPT Chuyên Hùng Vương một các lớp năng khiếu sáng tác văn dip nghệ. Tranh thi Công ty Supe, Giấy Bãi Bằng mô các trại sáng tác cho hội viên không những ở tỉnh, mà còn cả hội viên các Hội ban để cho văn nghệ sỹ có điều kiện giao lưu học hỏi lẫn nhau.

Mới các nhà thơ, nhà văn, các văn nghệ sỹ nổi tiếng của đất nước về nói chuyện, tạo đàm, giao lưu. Tạo môi trường thuận lợi nhất cho các cây bút trẻ đến với văn học nghệ thuật. Đối với các bậc cao niên và những hội viên đã thành danh, ông không chỉ thăm hỏi đồng viên mà còn khuyến khích, tạo điều kiện cho họ sáng tác và công bố tác phẩm. Không chỉ làm để công tác xã hội hóa, ông chủ động để xuất với lãnh đạo tỉnh, với Trung ương tặng Bằng khen, tặng Kỳ niệm chương các loại. Ghi nhận đóng góp của họ. Tổ chức các hội thảo, tác gia, tác phẩm, mừng thọ, không định những đồng góp của họ... Đặc biệt vào các dịp lễ tết, đón xuân mới ông luôn để xuất có Tinh uy, UBND, gặp mặt văn nghệ sỹ, mời Bí thư, Chủ tịch tỉnh sang Tân Hội gặp mặt, chúc tết các bậc cao niên, văn nghệ sỹ tiêu biểu. Bản thân ông cũng Thường trực Hội đi thăm chúc tết từng văn nghệ sỹ tiêu biểu, những người tiên nhiệm... Việc này từ khi ông chuyển công tác đã không còn được duy trì. Tổ chức các cuộc thi, trao giải thưởng cho các tác phẩm xuất sắc thật công bằng, phối hợp với các ngành, địa phương cho chất lượng tốt, hỗ trợ thêm kinh phí cho Tập chí hoạt động... mời các tên tuổi uy tín tham gia biên tập nâng cao chất lượng Tập chí. Không khí văn nghệ thời ông làm Chủ tịch Hội thật sôi động, được cả nước ghi nhận, lãnh đạo tỉnh tự hào.

Thật khó có văn nghệ sỹ nào làm quản lý ở Phú Thọ được lãnh đạo tỉnh và Trung ương tin tưởng và quý mến như ông. Sự xuất hiện những lãnh đạo chủ chốt của tỉnh, của Trung ương tại các kiện của

"Nhịp trống đồng" - Sơn dầu 140 x 120

"Tiếng than của đại ngàn" - Sơn dầu 180 x 150 (Giấy A TL Mỹ thuật KV III - Hội Mỹ thuật Việt Nam)

"Nguồn nước chết" - Sơn đầu 150 x 150

"Khúc hát cần cù" - Sơn đầu 160 x 130

"Góc biển chết" - Sơn đầu 140 x 140
(TL Mỹ thuật toàn quốc năm 2023)

BCH, các chuyên tâm, làm việc với BCH Hội của lãnh đạo tỉnh là minh chứng cho điều tốt. Trước hết là do ông làm việc tốt, có uy tín. Lãnh đạo tỉnh Phó Thọ lại luôn trân trọng và đánh giá cao vai trò của văn nghệ sỹ. Không có sự đố kỵ hẹp hòi, khiêm tốn và luôn là người quảng giao. Ông Ngọc Dũng đã tranh thủ thuận lợi ấy có thêm nhiều điều kiện xây dựng cơ sở vật chất cho Hội, xin quỹ đầu tư sáng tác cho Hội, chăm lo đời sống tinh thần, vật chất cho cán bộ hội viên, nhân viên văn phòng. Nhờ đó mà Hội Liên hiệp VHNT Phú Thọ không ngừng được củng cố và phát triển, trở thành một trong những Hội tiêu biểu của cả nước.

Tôi đã có dịp đi nhiều nơi, gặp nhiều văn nghệ sỹ ở Trung ương, mọi miền đất, ai cũng phải thừa nhận họa sỹ Đỗ Ngọc Dũng là người có công lớn trong việc xây dựng phát triển Hội Phú Thọ.

"Hầu sự tự nhiên hươu" từ ngày Đỗ Ngọc Dũng làm Chủ tịch Hội Liên hiệp VHNT Phú Thọ trở thành địa chỉ tin cậy, nơi gửi gắm niềm tin của tất cả các Hội chuyên ngành Trung ương và các tỉnh thành khắp từ Bắc tới Nam, được bạn bè đồng nghiệp thường xuyên lui tới giao lưu, trao đổi, phối hợp tổ chức các hoạt động sôi động, rồi gửi tác phẩm cho Tạp chí Văn nghệ đất T. Tôi nhớ những đêm thơ nhạc, những ngày thơ Việt Nam thời ông tổ chức thật hoành tráng, ấn tượng, mỗi cuộc có đến hàng chục văn nghệ sỹ nổi tiếng của đất nước đến dự và tham gia giao lưu. Ông cũng chính là tác giả của nhóm VHNT 5 vùng kinh đô Việt Nam xưa và nay. Nhóm phát triển VHNT VN8 ngày nay vẫn được duy trì.

Khi ông được tỉnh luận văn, chuyển sang làm Giám đốc Sở Ngoại vụ, với hy vọng của một người làm văn hóa, biết quản giao để lấy nguồn vào văn hóa thực địa kỹ thuật là cho tinh. Mừng cho ông nhưng ai cũng xót xa, giờ như ông được kiêm nhiệm... Ngoài vụ là một lĩnh vực công tác hoàn toàn mới nhưng là người thông minh, linh hoạt nên ông đã nhanh chóng nắm bắt và hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình. Dù công tác rất ngoài không cho phép ông được thăng hoa

như khi làm Chủ tịch Hội Văn nghệ, nhưng họa sỹ Đỗ Ngọc Dũng đã biết điều chỉnh và chung hòa mọi mối quan hệ, vẫn sáng tác nên ông vẫn cứ như là Chủ tịch Hội trong lòng bao văn nghệ sỹ đất T. vậy.

Từ khi nghỉ hưu đến nay, ông lại càng chuyên tâm cho hoạt động sáng tác. Ông như hồi xuân trở lại, tác phẩm của ông được in ấn, trưng bày liên tục ở khắp nơi cả trong và nước ngoài. Ngôi nhà của ông như một Gallery nghệ thuật với hàng trăm tác phẩm lớn nhỏ treo 3 tầng nhà, từng là địa chỉ văn hóa đông đúc bạn bè trăn trâm, các văn nghệ sỹ nổi tiếng đến thưởng thức nghệ thuật, khách sưu tập tranh và đam tạo chuyện văn, chuyện đời. Đón cả nhiều chính khách tên tuổi trong ngành ngoại giao, quan chức văn nghệ, các Đại sứ, nhà ngoại giao, đoàn khách nước ngoài ghé thăm...

Ông là một người hạnh phúc, thành đạt. Tuy nay sức khỏe không còn được như trước, bởi bệnh hiểm nghèo phải trải qua những cuộc phẫu thuật sinh tử. Nhưng ông giàu nghị lực, nhiều đam mê quên đi bệnh tật, vượt lên số phận để sống, để sáng tạo cái đẹp cho đời. Trời cho ông sống, nên mọi người vẫn thấy ông khỏe trong sáng tác, văn giao lưu, đi thực tế. Những chuyện đi, kể cả trong và ngoài nước cho ông niềm cảm ứng mới và ông đã có thêm nhiều tác phẩm có giá trị, không chỉ là tranh vẽ, viết bài mà cả thu lượm kiến thức cuộc sống.

Làm được như ông, để có mấy người. Tên tuổi của ông đã gắn với miền đất, góp phần làm sang cho miền đất từng là thủ đô của văn nghệ kháng chiến, hãy nhìn vào những bạn bè văn nghệ sỹ, cả những chính khách văn nghệ ngoại giao nổi tiếng cả nước mới lần ghé Phú Thọ đến để với ông. Ông có duyên từ hào về điều đó. Nhưng đúng như gặp ông lúc nào cũng thấy sự trân trọng vì bao điều cần chủa làm được.

Chưa bao giờ tự nhận mình là số 1 vì ông là của số đông văn nghệ sỹ Phú Thọ. Khiêm tốn ấy càng làm cho ông nổi tiếng hơn, gần gũi với mọi người hơn. Ông xứng đáng được

nhân những phần thưởng cao quý hơn những gì ông đã từng được nhận vì chính những đóng góp của mình.

Với 8 giải thưởng các loại, ở triển lãm của Hội Mỹ thuật Việt Nam, của Liên hiệp các Hội VHNT Việt Nam, của Bộ Văn hóa, của các tổ chức quốc tế, cũng nhiều giải thưởng khác, có tác phẩm được trưng bày tại các kỳ Triển lãm Mỹ thuật toàn quốc. Đặc biệt có tác phẩm được lưu giữ tại Bảo tàng Mỹ thuật Việt Nam, Bảo tàng lịch sử quân sự Việt Nam, Bảo tàng Hồ Chí Minh. Bộ sưu tập của Hội Mỹ thuật Việt Nam, nhiều sưu tập tự nhiên ở trong và ngoài nước... Từng 4 lần triển lãm tranh cá nhân ở các thành phố lớn như: Hà Nội, Hải Phòng. Tham gia nhiều triển lãm quốc tế...

Đã có tôi và chục bài báo, bài phê bình nghiên cứu, giới thiệu về ông. Tất cả đều chung một nhận định: Họa sỹ Trần Khánh Chương - Chủ tịch Hội Mỹ thuật Việt Nam viết: Gành vác cá hai vai bề bộn công việc quản lý và sáng tác nhưng Đỗ Ngọc Dũng vẫn dang dề những tác phẩm đẹp cho đời; Họa sỹ Lê Trí Dũng từng nhận xét: "Con người Đỗ Ngọc Dũng luôn luôn giằng xé giữa các cách thức...". Nhiều năm nay anh vẫn đều đặn các giải thưởng triển lãm khu vực của Hội Mỹ thuật Việt Nam; Nhà phê bình Lê Quốc Bảo cũng cho rằng Đỗ Ngọc Dũng là người đã tự vượt lên chính mình, một họa sỹ về nhiều và đa phong cách, nhìn là mấy chục năm cầm bút, ông đã biết tiếp thu phong cách sáng tạo đảm bảo các đặc tính của các danh họa: Tô Ngọc Vân, Trần Văn Cẩn, Lương Xuân Nhị, Nguyễn Tú Nghiêm, Nguyễn Đỗ Cung; Nhà nghiên cứu Nguyễn Văn Chiên thì viết: "Tiên tài, địa vị không mang lại danh dự cho một nghệ sỹ, chỉ có lao động và tác phẩm để lại mới làm nên tên tuổi nghệ sỹ". Đỗ Ngọc Dũng đã và đang làm được điều này". Còn Vũ Kim Liên - Nguyên Phó tổng biên tập Tạp chí Đất T, từng là cán bộ dưới thời ông thì khẳng định: Đỗ Ngọc Dũng là người tiên phong đưa VHNT đất T ra nước ngoài. Bởi ông đã từng chủ trì và tham gia tổ chức 3 trại sáng tác điều khác biệt tại tinh. Đặc biệt là đất nền móng kết nghĩa giao lưu, triển lãm mỹ thuật nhiều lần giữa các

họa sỹ Phú Thọ với các họa sỹ Seoul - Hàn Quốc từ nhiều năm nay...

Và mới đây nhất trong "Lời tựa" cho cuốn "Ngang qua những miền đất" (cuốn sách thứ 2 của họa sỹ Đỗ Ngọc Dũng), Phó GSTS - Nhà báo, nhà thơ Nguyễn Hồng Vinh - Nguyên ủy viên Trung ương Đảng - Nguyên Tổng Biên tập Báo Nhân dân - Nguyên Chủ tịch Hội Nhà báo Việt Nam - Nguyên Chủ tịch Hội đồng Lý luận, Phê bình Văn học Nghệ thuật Trung ương đã một lần khẳng định: "Đã tu lâu, nhiều bạn đọc giới văn nghệ sỹ từng biết cái tên Đỗ Ngọc Dũng, một họa sỹ tài năng, đã sáng tác hàng trăm bức tranh, nhiều thể loại, từng được trưng bày trong một số triển lãm quốc tế, có tác phẩm lưu trữ tại nhiều bảo tàng quốc gia... Những tác phẩm hội họa của anh, tạo nên sự cuốn hút và hấp dẫn đặc biệt đối với công chúng yêu mỹ thuật cả ở trong nước và nước ngoài..."

13 năm làm Chủ tịch Hội Liên hiệp Văn học Nghệ thuật Phú Thọ, để lại dấu ấn đậm nét nhất cho Văn nghệ đất T, tiếp đến là Giám đốc Sở Ngoại vụ - Chủ tịch Liên hiệp các tổ chức hữu nghị tỉnh. Đất chân đất hơn 30 quốc gia, vùng lãnh thổ, với tư cách thông minh, năng động, hòa đồng, cầu thị học hỏi, Đỗ Ngọc Dũng không chỉ làm nên gia tài để số về mỹ thuật hơn 30 quốc gia, vùng lãnh thổ, với tư cách thông minh, năng động, hòa đồng, cầu thị học hỏi, mà anh còn kết nối nhân rộng quan hệ giao lưu văn nghệ sỹ, hoạt động đối ngoại tình nhà với các cơ quan hữu quan ở Trung ương, đất nền công cho những cuộc kết nghĩa, giao lưu học hỏi với các tỉnh, thành phố, đặc biệt với bạn bè quê tế ở nhiều nước đem lại những kết quả tích cực... Chính vì vậy ta có thể gọi anh như một trong những đại sứ văn hóa của Việt Nam xưa và nay. Ông xứng đáng với tước Huân chương lao động hạng nhất mà Chủ tịch nước trao tặng.

Chân dung của họa sỹ Đỗ Ngọc Dũng qua con mắt của bạn bè văn nghệ là như thế. Còn với tôi, ông văn minh là một người đồng nghiệp, người bạn chân thành, tử tế. Tranh của ông thắm đượm hồn quê, hồn làng, văn hóa đất T, hồn đất Việt. Dù ông có lúc như là người của nhiều châu lục. ■

Hùng Đ. TN ngày 16/12/2023

N.H.H